

ΙΑΠΟΝΙΑ.

(Ἐκ τῆς Revue des Deux Mondes.)

(Τέλος. Ὅρα φυλλάδ. 276, 277 καὶ 280.)

— 000 —

Ὁ φόρος ἐν Ἰαπωνίᾳ εἶναι ἐγγεῖος· αἱ γαῖαι δίδονται πρὸς τοὺς γεωργοὺς κατ' εὐθείαν παρὰ τοῦ στέμματος ἢ τῶν μεγιστάνων καὶ τῶν εὐγενῶν, αἵτινες ἔλαβον παρὰ τῆς κυβερνήσεως ἐγγεῖα δικαιώματα, καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλουσιν ἐπικαρπία καὶ τηροῦσι τιμαριωτικά τινα καθήκοντα. Οἱ ἐνοικιασταί, ἐξαρτώμενοι ἀμέσως ἀπὸ τοῦ στέμματος, πληρόνουσιν εἰς εἶδος πρὸς τοὺς αὐτοκρατορικοὺς ἐφόρους τέσσαρα δέκατα τοῦ προϊόντος, καὶ φυλάττουσι τὰ λοιπὸν εἰς ἑαυτοὺς· οἱ δὲ ἀπὸ μεγιστάνος ἐξαρτώμενοι πληρόνουσιν ἑξ δέκατα καὶ κρατοῦσι τὰ τέσσαρα. Εἰς φόρον ὑποβάλλονται καὶ τῶν πόλεων αἱ οἰκίαι, αἱ ἔχουσαι μῆκος ἐπέκεινα τῶν ἐννεήκοντα ποδῶν. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, οἱ περιγράψαντες τὰ ἔθνη τῆς Ἰαπωνίας ὅτε ἦτο συγκεχωρημένον νὰ διατρίβωσι ξένοι ἐκεῖ, ἐπαινῶσι τὴν δικαιοσύνην τῶν δικαστηρίων, καὶ βεβαιοῦσιν ὅλοι ἐκ συμφώνου ὅτι οἱ Ἰάπωνοι εἶναι φιλότιμοι, τίμιοι καὶ ἐχθροὶ ἀσπονδοὶ τῆς κλοπῆς καὶ τῆς δολιότητος. Ἡ δημοτικὴ διοίκησις τῶν πόλεων φαίνεται πολλὰ τακτικὴ. Ἐχουσι διοικητὴν ἢ δήμαρχον καὶ παρῆδρους· ἀριθμὸς δὲ τις ὑπαλλήλων ἐπὶ τούτῳ διορισμένων, ὑποβάλλει τὰς αἰτήσεις τοῦ λαοῦ εἰς τὰς ἀρχάς καὶ τὰς ὑποστηρίζει. Εἰς ἐκάστην ὁδὸν ὑπάρχει ὑπάλληλος διαλύων τὰς διαφοράς καὶ ἀπορροῶν περὶ αὐτῶν, καὶ σημειῶν ἀκριβῶς εἰς βιβλία τὰς γεννήσεις, τοὺς θανάτους καὶ τοὺς γάμους· φαίνεται δὲ ὅτι ὁ ὑπάλληλος οὗτος ἐκλέγεται παρ' ὅλων τῶν κατοίκων τῆς ὁδοῦ. Τὴν νύκτα ἀριθμὸς τις πολιτῶν ὥς καὶ οἱ περὶ τὴν ἀστυνομίαν, περιέρχονται τὰς ὁδοὺς ὅπως προλαμβάνωσιν ἢ καταστέλλωσι τὰς ἀταξίας. Ἐάν δὲ εἰς ταῦτα προσθέσωμεν καὶ τὴν ἀμοιβήν κατὰ σκοπίαν, θὰ ἴδωμεν μέχρι τίνος βαθμοῦ ἡ ἰαπωνικὴ ἐξουσία εἰσδύει εἰς τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ. Πανταχόθεν ὁ ἄνθρωπος ἐφορεύεται, περιστέλλεται, διευθύνεται· τὸ δὲ σύστημα τοῦτο θὰ ἐξηγερῇ βεβαίως τοὺς Ἰάπωνοις, ἐάν δὲν εἶχον μεγίστην ἰθικὴν δύναμιν ἀντιδράσεως.

Οἱ μεγιστάνες χορηγοῦσι στρατιώτας εἰς τὴν κυβερνήσιν αἵτινες προστίθενται εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν. Τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα τιμάται, καὶ διὰ τοῦτο οἱ στρατιῶται ἀνέκοντες εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρων τάξεων, λαμβάνουσιν εἰς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν γαῖας διδομένας ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ ὑπὸ τῶν μεγιστάνων. Λέγεται ὅτι ὁ αὐτοκρατορικὸς στρατὸς, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ ὑπὸ τῶν μεγιστάνων συνεισφερομένου, σύγκειται ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων πεζῶν καὶ εἴκοσι χιλιάδων ἱππέων, καὶ ὅτι εἰ καὶ πρὸ αἰῶνων δὲν συνέβη πόλεμος ἐξωτερικὸς, εἶναι ὅμως εὐτολμος, ὅτι γυμνάζεται ἐπιμελῶς, καὶ ὅτι πρόκειται νὰ ἐφοπλισθῇ ἐπὶ τὸ εὐ-

ρωπαϊκώτερον. Ὀλόκληρα σώματα στρατιωτικὰ φέρουσι πυροβόλα μετὰ λογχῶν· ἐσχάτως δὲ κατεσκευάσθησαν καὶ πλῆθος κανονίων καὶ πολυκάννων (revolvers) πιστολίων, καὶ ὡς γράφουσιν ἐκ Καναρούας τῆσαυτὴ πυρῆτις κατηνέκλωθ' τοὺς τελευταίους μῆνας εἰς γυμνάσια, ὅση θὰ ἴσκει εἰς μίαν ἐκστρατείαν. Τὸ φθινόπωρον τοῦ 1859 ἔτους, Ἰάλλος τις πρεσβευτὴς προσέφερεν εἰς τὴν ἰαπωνικὴν κυβέρνησιν δῶρα, καὶ μετ' αὐτῶν κανόνια. Ἐπειδὴ δὲ ἠρωτήθη ἂν τὸ πυροβόλον τοῦτο ἦτο ἐκ τῶν ἐαυδωτῶν, συμπεραίνομεν ὅτι οἱ Ἰάπωνοι ἐγίνωσκον τὰ ἐν Εὐρώπῃ γινόμενα, διότι ἡ ἐφεύρεσις αὕτη ἦτο τότε πάντῃ νέα.

Κατεσκευάσαν δὲ καὶ ἐξ ἀτμοπλοίων στόλον· ὅτε ὁ λόρδος Ἑλγιν εἰσῆλθε μετὰ τοῦ Furious καὶ τῆς Retribution εἰς τὸν λιμένα Γέδου, ἐρρίψε τὴν ἀγκυρὰν πλησίον τεσσάρων πολεμικῶν δικρότων. Ἐσχάτως ἐν τῶν ἰαπωνικῶν ἀτμοπλοίων, διέπλευσε τὸν Εἰρηνικόν, τῇ βοήθειᾳ μηχανικῶν ἐγγωρίων, καὶ ἄνευ ξένης συνδρομῆς· ποτὲ ἄλλοτε δὲν εἶχον ἐπιχειρήσει τοιοῦτον διάπλουν· καὶ σημειωτέον ὅτι ἐτελείωσαν αὐτὸν ἐντὸς βραχέος διαστήματος, ἦτοι ἐντὸς τριᾶκοντα ἡμερῶν, ἀπαξ μόνον σταθμεύσαντες εἰς Ὀνολουαῦ (1).

Γνωστὸν πόσόν εἰς Ἀμερικὴν ἐθαύμασαν τοὺς Ἰάπωνοις διὰ τὸν νοῦν, τὴν περιέργειαν, τὴν φιλοτιμίαν καὶ τὴν ἀναμφοιστήτητον αὐτῶν ὑπεροχὴν ἐπὶ τῶν Σινῶν, ὅσοι ποτὲ ἐφάνησαν κατὰ τὰ μέρη ἐκεῖνα. Τὸ ἐν Ναγασάκη σχολεῖον τῶν μηχανικῶν μετεφέρθη εἰς Γέδον, ὅπου δὲν ἔχει πλέον ἀνάγκην εὐρωπαϊκῶν διδασκάλων. Ἀλλὰ καὶ τηλεγράφον ἠλεκτρικὸν ἔχουσιν, ἀφ' οὗ ὁ κομποδόρος Perry ἐγνωστοποίησεν αὐτὸν εἰς τοὺς Ἰάπωνοις.

Αἱ ἐγγωρίαι ἰσχυραὶ εἶναι βαρεῖαι, ἔχουσιν ἰστούς

(1) Ἐνθ' δημοσιόμην τὴν ἀνωτέρω διατριβὴν ἀναγινώσκωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας, ὅτι πλοῖον πολεμικὸν τῆς Ἰαπωνίας ἐπισκέφθη τὸ πρῶτον τὸν παρελθόντα Ὀκτωβρίον τὸν Ῥωσικὸν λιμένα Νικολάιεφ. Τὸ πλοῖον τοῦτο καλούμενον Καμίτα-Μάρα, ἔχει σημαίαν λευκὴν μετ' ἐρυθροῦ κύκλου ἐν μέσῳ. Κατεσκευάσθη δὲ ἐν Ἰαπωνίᾳ κατὰ σχέδιον δοθέν ὑπὸ Εὐρωπαίου· τὰς ἐργασίας ὁμοῦ τῆς ναυπηγίας διέθυνεν ὁ πλοίαρχος Μιζόνα-Σιεδάϊ, κυβερνήτης αὐτοῦ. Οἱ περὶ τὰ ναυτικά ἔμπειροι λέγουσιν ὅτι τὸ πλοῖον τοῦτο εἶναι κατὰ πάντα ὅμοιον πρὸς τὰ ἡμέτερα, καὶ μόνον διαφορὰν ἔχει τὴν ἐσωτερικὴν διακόσμησιν, συμφωνοτέραν πρὸς τὰς εἴεις τῶν ἐγγωρίων. Τὸ πλήρωμα συγκροτοῦσιν ἑξ μὲν αξιωματικοί, εἰς δὲ ἱατρὸς καὶ δεκαεπτὰ ναῦται· σκοπὸς δὲ τῆς μεταβάσεως εἰς Ῥωσίαν εἶναι τὸ νὰ γνωρίσωσι τὸν τόπον, τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, καὶ ἐν γένει νὰ πορισθῶσιν εἰδήσεις ἀποφελεῖς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Φέρουσι δὲ μετ' ἐκυστῶν καὶ πολλῶν ἐμπορευμάτων δείγματα. Ὁ πλοίαρχος Μιζόνα-Σιεδάϊ, μετὰ τὴν Καμίτα-Μάραν, ἤρξατο νὰ ναυπηγῇ καὶ ἐλικοκίνητον ἀτμοπλοῖον κατὰ Ῥωσικὸν σχέδιον. Αἱ μηχαναὶ αὐτοῦ κατεσκευάσθησαν εἰς Ναγασάκην, αὐτὸς δὲ ἐπιβὰς εἰς τὸ νέον τοῦτο πλοῖον καὶ παραλαβὴν στολίσκον σκοπεῖ νὰ περιέλθῃ τὸν κόσμον· θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Βαλτικὴν καὶ θὰ καταπλεύσῃ εἰς Κρονατόδ. Ὁ πλοίαρχος οὗτος ἔχει δύο Ῥιέβόλβερ ἐν Ἰαπωνίᾳ τεχνουργηθέντα, ἐξ ὧν τὸ ἕτερον ἐδόθη αὐτῷ παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ ὅς ναυπηγίσαντι τὴν Καμίτα-Μάραν. Ἐχει δὲ καὶ παραβίαν κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Μινιά, οὐχὶ κατωτέραν τῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ κατασκευαζομένων. Σ. Π.

μακροὺς καὶ δύσχρηστα πηδάλια· λέγεται δὲ ὅτι τὴν ΙΖ' ἑκατονταετηρίδα ὅτε ἀπεδιώχθησαν οἱ ξένοι, ὑπεχρεώθησαν ἐπιτηδῆς οἱ Ἰαπωνοὶ ἵνα μεταχειρίζωνται τοιαῦτα πλοῖα, ὅπως ἀποφεύγῃσι τοὺς τε ἀπόπλους εἰς μέρη ἀπέχοντα πολὺ τῆς Ἰαπωνίας, καὶ τὰς μετὰ ξένων σχέσεις. Ἐπειδὴ ὅμως περιρρέονται πανταχόθεν ὑπὸ τῆς θαλάσσης, εἶναι ἀξιόλογοι ναῦται, καὶ πολλάκις καταλαμβάνόμενοι μακρὰν ὑπὸ τρικυμιῶν, παλαίουσι γενναίως πρὸς αὐτάς, κυβερνῶντες μετὰ σπανίας ἐπιτηδειότητος τὰς βαρεῖας ἰόγκας.

Πλὴν τῶν βιομηχανικῶν εἰδῶν ὅσα εἶδομεν ὅτι κατασκευάζονται ἐν Ἰαπωνίᾳ, οἱ κάτοικοι αὐτῆς κατεργάζονται καὶ τὰ μέταλλα μετὰ πολλῆς τέχνης. Οἱ μόνοι στολισμοὶ τοὺς ὁποίους φέρουσιν οἱ ἄνδρες ἐφαρμόζονται εἰς τὰς πίπας καὶ τὰ ξίφη· αἱ μὲν πίπαι, τιθέμεναι ἐπὶ τοῦ στήθους, ἔχουσιν, ὅπως παρ' ἡμῖν τὰ ὀρολόγια, διάφορα μικρὰ καὶ ὠραῖα στολίσματα· τῶν δὲ ξιφῶν αἱ λαβίδες εἶναι χρυσαῖ, ἢ ἔκ τινος ἄλλου ὠραιοτάτου μετάλλου καλουμένου *σινάκφθο*, τὸ ὁποῖον εἶναι μίγμα χρυσοῦ, χαλκοῦ καὶ ἄλλων μετάλλων. Παριστάνουσι δὲ αἱ λαβίδες αὐταὶ πτηνὸν ἢ ἄλλο ζῶον, εἰς ἄκρον τεχνικῶς καταεργασμένον. Οἱ κολεοὶ εἶναι ἐκ δέρματος ἢ ξύλου ἐσκευασμένου διὰ λεπτοτάτης κόμμεως, ὃ δὲ σίδηρος τῶν ξιφῶν ἀπαράμιλλος. Καὶ λέγεται ὅτι ξίφος ἰαπωνικὸν διχοτομεῖ εὐρωπαϊκὸν χωρὶς διόλου νὰ πάθῃ. Ὁ βαρόνος Γρό ἔφερεν εἰς Γαλλίαν ἱκανὰ τοιαῦτα ὅπλα, τῶν ὁποίων ἡ τιμὴ εἶναι ὑπέρογκος· ἀλλὰ καὶ κάτοπτρα κατασκευάζονται ἐκ σιδήρου. Εἰ καὶ κατεργάζονται οἱ Ἰαπωνοὶ μετὰ σπανίας ἐπιτηδειότητος τὸν ὕαλον δὲν συνέλαβον ὅμως εἰσέτι τὴν ιδέαν τοῦ νὰ κατασκευάσωσι κάτοπτρα ἐξ αὐτοῦ.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον τῆς ἐμπορίας καὶ τῆς βιομηχανίας εὐδοκιμεῖ καὶ ἡ γεωργία. Οἱ περιηγηταὶ λέγουσιν ἐκ συμφώνου ὅτι εἰς τὰ μέρη ὅπου τὰ παράλια δὲν εἶναι πετρώδη καὶ ἀπόκρημα, ὃ ὀφθαλμὸς γοητεύεται ὑπὸ τῆς ἀρίστης καλλιεργείας τῆς γῆς. Δένδρα διάφορα εὐρύθμως πεφυτευμένα διαποικίλλουσι τὰ ὄρη καὶ τὰς πλευρὰς αὐτῶν, καὶ ξύλα κεκομμένα ἐπιτηδεῖως διὰ τε τὰς οἰκοδομὰς καὶ τὰς ἐστίας φαίνονται σεσωρευμένα εἰς τὰς παιδροτάτας ἐκείνας τοποθεσίας· αὐτὰ ταῦτα γίνονται καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας. Κατὰ τὸν νόμον ὅλαί αἱ γαῖαι πρέπει νὰ καλλιεργῶνται. Εὐρίσκονται πολλοὶ γαιοκτήμονες· ἀλλ' αἱ γαῖαι χωρίζονται καὶ εἰς μικρὰ τεμάχια καὶ ἐνοικιάζονται· ὅθεν τὸ θέρος γίνεται ἄνευ πολλῆς ταραχῆς, διότι ἕκαστος ἰδιοκτῆτης ἢ ἐνοικιαστῆς θερίζει μόνος.

Οἱ ἄγροί λιπαίνονται, ποτίζονται καὶ ἀροτριῶνται μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας· σπείρουσι δὲ σῖτον, σῦκα-λιν καὶ κριθήν. Ὁ τρόπος τοῦ ἀλωνίζεσθαι εἶναι ἀπλούστατος· κτυποῦσι τοὺς στάχεις ἐπὶ δοκῶν ἵνα χωρισθῇ ὁ σπόρος ἀπὸ τοῦ ἀχύρου· ἀλλὰ καὶ ὁ τοῦ λιμνίσματος δὲν εἶναι δυσκολώτερος· οἱ Εὐρωπαῖοι ναυτικοὶ εἶδον πολλάκις ἀπὸ τῶν πλοίων γυναῖκας ἱσταμένας κατὰ σειρὰν, καὶ συνταρακτούσας ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἐντὸς κανύστρων σῖτον, οὗ τινος τὸν φλοιὸν παρέσυρεν ὁ ἄνεμος. Διὰ δὲ τὸ ἄλεσμα

μεταχειρίζονται χειρομύλους καὶ ἰγδία, συχνότερον δὲ ὑδρομύλους. Τὸ κυριώτερον προϊόν εἶναι τὸ ὀρύζιον· εὐρίσκεται δὲ παντὸς εἶδους καὶ παντὸς χρώματος, κίτρινον, μελανόν, κόκκινον, πορφυροῦν, λευκόν κτλ. Ποτίζουσι καθ' ὑπερβολὴν τὰς γαῖας, καὶ τὰ ἄροτρα, ἀπλούστατα τὴν κατασκευὴν, σύρονται ὑπὸ ἐνὸς βοῦς ἢ ἵππου. Εἰς τὰ ὑψηλότερα μέρη καλλιεργοῦσι καλάμους, δι' ὧν κατασκευάζουσι τὰς στέγας τῶν οἰκιῶν. Ἡ Ἰαπωνία προάγει ἀφθόνως καὶ ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὀσπρίων, οἷον κοκκία, φασέλους, φακὰς, γεώμηλα· καλλιεργεῖται δὲ καὶ ὁ ἀραβόσιτος. Αἱ σταφυλαὶ εἶναι πολλαὶ καὶ γλυκύταται· ἀλλ' ὁ αἶνος θεωρεῖται κατώτερος τοῦ εὐρωπαϊκοῦ. Αἱ πλείεσαι τῶν ἡμετέρων ὀπωρῶν εὐδοκιμοῦσιν εἰς Ἰαπωνίαν, οἷον δαμάσκηνα, βερίκοκκα, ροδάκινα, ἄπια, μῆλα, σῦκα, πορτογάλλια, κεράσια καὶ τὰ τοιαῦτα· δὲν εὐδοκιμεῖ ὅμως καὶ τὸ σακχαροκάλαμον.

Εἶδομεν ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εἰς τί χρησιμεύει ὁ ἐσωτερικὸς φλοιὸς τῆς μωρέας. Ἐξ αὐτοῦ κατασκευάζουσι γάρτην στερεὴν μὲν ἀλλ' ἐλαφρὴν, δι' οὗ γίνονται ἐνδύματα, μανδύλια, ῥιπίδια καὶ πολλὰ ἄλλα· ἀλλὰ καὶ ὑφάσματα λεπτότατα γίνονται ἐξ αὐτοῦ.

Γνωστὸν ὅτι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν πλὴν τῆς μωρέας ὑπάρχει καὶ ἄλλο δένδρον τρέπον τοὺς μεταξοσκώληκας. Εἰς τὰ πολυάριθμα ταῦτα προϊόντα προσθετέον καὶ τὴν κάφουραν, τὸ φυσικὸν κηρίον, καὶ τὰ ἀπέραντα καὶ πλούσια μεταλλεῖα καὶ ἀνθρακωρυχεῖα.

Οἱ Ἰαπωνοὶ εἶναι ἐμπειρότατοι κηπουροὶ· κατὰ δυστυχίαν ὅμως ἀγαπῶσι νὰ περικόπτωσι τὰ δένδρα καὶ νὰ τὰ καθιστῶσι μικρότατα· ἐπωλήθη κιβώτιον τριῶν δακτύλων μῆκος καὶ δύο πλάτος ἔχον ἀντὶ 4200 ταλλήρων, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἦσαν πεφυτευμένα μία πεύκη, μία δαμασκηνία ἡνιθιτμένη καὶ μία βαμβοῦ. Εὐρίσκονται ἄπιοι δώδεκα ἢ δεκαοκτὼ δακτύλους ὑψηλαί, ἔχουσι πλῆθος καρποῦ.

Τὰ τετράποδα ὅμως εἶναι εὐάριθμα εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, καὶ ἴσως διὰ τὴν μεγάλην ἔκτασιν τῆς γεωργίας· καὶ φορτηγὰ μὲν εὐρίσκονται ὀλίγα, τὰ πρόβατα δὲ εἶναι ἄγνωστα. Ἐθαύμαζον οἱ Ἰαπωνοὶ ἀκούοντες παρὰ τῶν Εὐρωπαίων ὅτι τὰ ἐνδύματα αὐτῶν ἦσαν ἐξ ἐρίου. Καὶ χοῖροι ὀλίγοι εὐρίσκονται, εἰ καὶ οἱ ἐντόπιοι τρώγουσιν εὐχαρίστως πᾶν εἶδος κρέατος· ἡ κυρία τροφή τούτων εἶναι ὀρύζιον, δημητριακοὶ καρποὶ ὀσπρία, πτηνὰ καὶ ἰχθῦς. Πιθανὸν ἢ ἔλλειψις τῶν ζώων νὰ προέρχεται καὶ ἐκ τοῦ νόμου, ὅστις ἀπαγορεύει εἰς πολλὰς βουδδικὰς αἱρέσεις τὸ κρεωφαγεῖν. Οἱ ἰχθῦς εἶναι ἀφθονώτατοι, καὶ δι' αὐτῶν τρέφονται οἱ παράλιοι λαοί. Δηγοῦνται μάλιστα ὅτι ἔθος ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς πλουσιωτέροις, νὰ στέλλωσιν ἐνίοτε πρὸς ἀλλήλους τεμάχιον παστοῦ ἰχθύος· σημαίνει δὲ τοῦτο τὸ ἐξῆς· «Ἐὰν θέλωμεν νὰ μείνωμεν σοφοὶ καὶ ἰσχυροὶ, ἅς μὴ λησμονῶμεν τὸν βίον καὶ τὴν ὀλιγάρκειαν τῶν πατέρων ἡμῶν, οἵτινες ἦσαν ἀπλοὶ ἄλιεις.»

Δ'.

Πόθεν ἄρα ἦλθεν ἡ νοήμων, καὶ φιλότιμος, καὶ φιλόπονος αὕτη φυλὴ, ἢ πλέον πεπολιτισμένη ὧν ὅ-

σαι συνεκροτήθησαν χωρίς νὰ λάβωσι σχέσεις μετὰ τῆς Εὐρώπης, ἡ διάγουσα βίον μονήρη, ἡ αὐτάρκης, ἡ μηδὲν ζητοῦσα παρ' ἄλλων, μήτε θέλουσα νὰ δώσῃ τι εἰς ἄλλους; οὐδεμία τῶν πέριξ φυλῶν δὲν φαίνεται συγγενὴς πρὸς αὐτήν· οὔτε ἡ τῶν Σινῶν, φυλὴ πλεονεκτικὴ καὶ δούλη, μικροπρεπὴς καὶ ἐχθρὰ τῆς προσόδου, οὔτε ἡ τῶν Μελαισίων, δολία, ἀγρία καὶ ἀκοινώνητος. Ἡ φυσιογνωμία τῶν Ἰαπωνῶν δὲν ἔχει τὸν σινικὸν τύπον· τὴν μὲν ῥίνα ἔχουσιν ὀλιγώτερον ἀνοικτὴν καὶ πλατεῖαν, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἥττον μὲν λοξοὺς μᾶλλον δὲ ἐξέχοντας· οἱ ἄνδρες εἶναι εὐρωστώτεροι καὶ εὐπαγέστεροι· ξυρίζοντες τὴν κόμην ἐμπροσθεν, συσσωρεύουσι τὴν λοιπὴν εἰς τὰ πλάγια καὶ ὀπισθεν. Δὲν ἔχουσι γένειον ἀλλὰ μικρὸν μύστακα. Καὶ ὑπάρχουσι μὲν πολλὰ καὶ ἀξιοσημείωτοι διαφοραὶ μεταξὺ Σινῶν καὶ Ἰαπωνῶν, εἶναι ὁμῶς ἀναντιρρήτου ὅτι ἐν γένει τὰ χαρακτηριστικὰ αὐτῶν ἔχουσι τὸν μογγολικὸν τύπον.

Αἱ γυναῖκες μικρότεραι μὲν τὸ ἀνάστημα τῶν Εὐρωπαϊῶν, ὑψηλότεραι δὲ τῶν Σινῶν, δὲν στρεβλοῦσι τοὺς πόδας ὡς αὗται. Τὸ δέριμα αὐτῶν εἶναι λευκὸν καὶ ὁπωσοῦν ἐρυθρὸν· ἔχουσι δὲ καὶ ὠραίους ὀδόντας καὶ ἐπίχαρι πρόσωπον, ἀλλὰ πρὸ τοῦ γάμου. Αἱ νέαι γυναῖκες, τῶν ὁποίων βλέπει τις ἀκωλύτως γυμνὸν τὸ σῶμα εἰς τὸ λουτρὸν, ἔχουσι στήθος καὶ ὀσφύς καλῶς κατεσκευασμένα, πολλὴν δὲ εὐκινήσιαν καὶ εὐστροφίαν. Ὅλοι δὲ ἔχουσι τὸ ἥθος προσηνὲς καὶ χαρίεν, καὶ θυλλοῦνται ὡς ἀγαθαὶ σύζυγοι, μητέρες καὶ οἰκονόμοι. Τὸ ἔνδυμα αὐτῶν, τῶν κατωτέρων τοῦλάχιστον τάξεων, δὲν εἶναι πολλὰ κομψόν· ἴσως τὸ τῶν ἀνωτέρων εἶναι πλουσιώτερον, ἀνάλογον πρὸς τὴν περὶ αὐτὰς πολυτέλειαν· ἀλλ' ἐπειδὴ αὗται μὲν ἐξέρχονται σπανίως εἰς τὰς ὁδοὺς, οὐδεὶς δὲ ξένος εἰσῆλθε ποτε εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, εἶναι ἀδύνατον νὰ δώσωμεν ἀκριβεστέρας εἰδήσεις περὶ τοῦ γυναικείου ἐνδύματος. Ἀμφιβάλλομεν δὲ ἐὰν φέρωσι χρυσὰ κοσμήματα, διότι εἰς τὰ ἐργαστήρια εὐρίσκονται σπανιώτατα τοιαῦτα· ὑάλινα ὁμῶς περιέργως κατεργασμένα εὐρίσκονται ἄπειρα, τὰ ὅποια γεμιζόμενα διὰ κεχρωματισμένου τινος ὕδατος στολίζουσι πρὸ πάντων τὴν κόμην αὐτῶν· φοροῦσι δὲ καὶ ἄνθη.

Οἱ Ἰαπωνοὶ ἔχουσι νόμους περὶ πολυτελείας ἀπαγορεύοντάς τινα εἶδη, καὶ ὀρίζοντας λεπτομερῶς ὑποῖον ἔνδυμα πρέπει νὰ φέρῃ ἐκάστη τάξις· ἀλλὰ τὸ τῶν ἀνδρῶν διαφέρει, κατὰ τὰς περιστάσεις. Καὶ συνήθως μὲν φέρουσι βαδιδωτὸν χιτῶνα λεπτότατον, χρώματος βαθύος καὶ ἔχοντος ἐπιγράφας, δεικνυούσας τὸ ὄνομα, τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν ιδιότητα τοῦ φέροντος αὐτόν. Εἰς τὰς ἐπισκέψεις φοροῦσι βρακία, καὶ ὡς δαίγμα σεβασμοῦ θεωροῦσι τὸ νὰ κρέμονται τὰ βρακοπόδια τόσο πολὺ, ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι βαδίζουσι γονυπετεῖς.

Τὸ χειμαρινὸν ἔνδυμα εἶναι μεταξωτὸν, ἀλλ' οὔτε οἱ ἄνδρες οὔτε αἱ γυναῖκες φέρουσι πῖλους εἰμὴ ἐν ὥρᾳ βροχῆς· κρατοῦσι δὲ πάντες ἀνεξαιρέτως ἢ ἔχουσιν εἰς τὴν ζώνην ῥιπίδιον. Καὶ οἱ μὲν ἄνδρες γράρουσιν ἐπ' αὐτῶν διαφόρους σημειώσεις, αἱ δὲ γυναῖκες προσφέρουσιν ἐπ' αὐτῶν πρὸς ἀλλήλας σακχα-

ρωτά. Ἐριπποὶ ὄντες οἱ ἄνδρες φοροῦσι μικρὸν πῖλον πλατύν, δεδεμένον περὶ τὸ πρόσωπον διὰ δερματίνων λωρίων.

Ἄν καὶ, ὡς εἶδομεν, τῶν ἀνδρῶν τὰ ἦθη εἶναι ἐκλελυμένα, δὲν θεωροῦσιν ὁμῶς τὰς γυναῖκας, κατὰ τὸ ἔθος τῶν πλείστων ἐθνῶν τῆς Ἀσίας, ὡς ὄντα εὐτελῆ· ἡ πολυγαμία εἶναι ἀγνώστος, ὡς ἀγνώστος εἶναι καὶ ὁ περιορισμός. Ἐξ ἐναντίας αἱ γυναῖκες συχναῖουσιν εἰς τὰ θέατρα, καὶ πολλάκις συνοδεύουσιν εἰς τὰ καπηλεῖα τοῦ τεῖου τοὺς συζύγους αὐτῶν. Παίζουσι δὲ καὶ κιθάραν καὶ χορεύουσι χαριέντως.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ περὶ τῶν ἠθῶν καὶ ἐθίμων τῶν Ἰαπωνῶν· ἀλλ' ἡ σπουδὴ τῶν ἐθίμων καὶ τῶν ἠθῶν ἐνεκα τῆς περὶ τὴν γλῶσσαν ἀγνοίας δὲν ἀρκεῖ νὰ ἐξηγήσῃ τὴν ἀρχὴν ἐθνους τινός. Τίς ὁμῶς, πλὴν εὐαρίθμων τινῶν λογίων ὁπωσοῦν μελετησάντων τὴν ἰαπωνικὴν, κατώρθωσε νὰ νικήσῃ τὰς ἀπείρους καὶ ἰδιαιτάτας αὐτῆς δυσκολίας; Ναὶ μὲν ὡς πρὸς αὐτήν, ὡς καὶ πρὸς τινὰ ἄλλα, φαίνεται πολλὴ σχέσηις μεταξὺ Ἰαπωνῶν καὶ Σινῶν· διότι καὶ ἐκεῖνοι ἔχουσιν ὡς καὶ οὗτοι γλῶσσαν ἰδεογραφικὴν, καὶ ἰδίωμα ὁμιλοῦσι σινικὸν συνήθως, τὸ ὅποιον καὶ σινιαπωνικὸν ὀνομάζεται· ἡ ἐπιστήμη ὁμῶς ἀνεγνώρισεν ὅτι ὑπὸ τὴν φαινομένην ταύτην σχέσιν οὐδὲν στερεὸν θεμέλιον ὑπάρχει. Συνέβη δὲ ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν ὅ,τι καὶ ὡς πρὸς τὴν θρησκείαν· οἱ Ἰαπωνοὶ ἔχοντες μεγίστην εὐκολίαν εἰς τὸ νὰ δανείζωνται, ἅμα δὲ καὶ ἀπειρον ἀνοχὴν, ἐδέχθησαν καὶ ταύτην καὶ ἐκείνην παρὰ τῶν γειτόνων αὐτῶν· εἶχον ὁμῶς ἄλλην ἀνωτέραν κατὰ πολλὰ καὶ καθὼς ὁ βουδδισμὸς ἐζήτει παρὰ τὴν θρησκείαν τῶν σίντος, οὕτω καὶ ἡ μονοσυλλαβικὴ, ἡ ἰδεογραφικὴ γλῶσσα τῶν Σινῶν ἐγένετο δεκτὴ πρὸς τὴν συλλαβικὴν καὶ φωνητικὴν γλῶσσαν τῶν Ἰαπωνῶν. Ἡ εἰσαγωγὴ αὕτη τῆς σινικῆς εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, γενομένη πρὸς τὰ τέλη τῆς Γ' ἑκατονταετηρίδος προῆλθε, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐξ ἐμπορικῶν συναλλαγῶν. Ἀγγλος τις, ὁ Κ. Ἀλκόν, διατρέψων ἐν Ἰαπωνίᾳ, παρατηρεῖ πολλὰ ὁρθῶς ὅτι μόνον τὸ ἔθνος τοῦτο ἐδέχθη μὲν ἐκνουσίως ξένην γλῶσσαν καὶ ξένην θρησκείαν χωρὶς νὰ κατακτηθῇ ἢ ἄλλως νὰ βιασθῇ ἐξῴθεν, ἐτήρησε δὲ ὅλως ἀνεξάρτητον τὸ ἴδιον ἐθνικὸν πρῶνημα.

Διαφέρει λοιπὸν τὰ μέγιστα ἡ ἰαπωνικὴ τῆς σινικῆς γλώσσης, διότι ἡ μὲν πρώτη, ὡς εἵπομεν, εἶναι πολυσύλλαβος καὶ φωνητικὴ, ἡ δὲ ἄλλη συμβολικὴ· ἄρα καὶ ἀνωτέρα ταύτης ὑπάρχει. Πρὸς τίναν λοιπὸν ἄλλην γλῶσσαν ἔχει σχέσιν; Ὁ Κ. Α. Μιωρὺ, ἐξετάσας αὐτὴν ἐπιστημονικῶς, ἀξιοῖ ὅτι ἀνήκει εἰς τὴν συστάδα τῶν ἄλταϊκῶν ἢ οὐγρο-ιαπωνικῶν γλωσσῶν, ἐξ ὧν παρήχθησαν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ μογγολικὴ, τουρκικὴ, μαγυαρικὴ καὶ μανδσουϊκὴ. Ὁ Κ. Α. δὲ Ρόσνυ, ὅστις καταγίνεται ἰδίως εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γλώσσης ταύτης, βεβαιοῖ τὴν συγγένειαν τῆς Ἰαπωνικῆς πρὸς τὴν Κοριακὴν (α). Ἐκ τούτων συμπεραίνομεν ὅτι ἐὰν δὲν εἶναι ἔτι καὶ σήμερον δυνατόν νὰ ὀρίσωμεν μετὰ βεβαιότητος πόθεν παρήχθησαν οἱ

(α) Ἀρχιπέλαγος Κοριακῶν, ὑπαγόμενον εἰς τὸ οὐράνιον κράτος.

Ἰαπωνοὶ, τοῦλάχιστον βλέπομεν αὐτοὺς συγγενεύον-
τας μετὰ τῶν φυλῶν αἰτινας ἐξήλθον ἐκ τῆς ἀνω-
τέρας Ἀσίας, εἰ καὶ ἀνωτέρους τὸν τε πολιτισμὸν
καὶ τὴν νοητικὴν ἀνάπτυξιν.

Πολὺ μετὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν οἱ Ἰαπωνοὶ παρε-
δέχθησαν τὸ ἰδιογραφικὸν σύστημα τῶν Σινῶν, συνέ-
ταξαν ἀλφάβητον ἢ μᾶλλον βιβλίον συλλαβισμού,
διότι τὸ γραφικὸν αὐτῶν σύστημα εἶναι οὐσιωδῶς
συλλαβικόν, συγκείμενον ἐκ 47 σημείων· ἀνομάζουσι
δὲ τοῦτο ἱρόφα. Τὰ σημεία ταῦτα ἐξηγοῦνται διὰ
διαφόρων σχημάτων, οἷον τοῦ κατακάνα, συγκειμέ-
νου ἐκ 47 στοιχείων ἢ λευφάνων σινικῶν χαρακτή-
ρων, τοῦ *μανυωκάνα*, τοῦ *φιρακάνα*, τοῦ *λαματο-
κάνα*, τοῦ *ζυαυσιέω* καὶ ἄλλων. Τὰ διάφορα ταῦτα
σχήματα ἔχουσι καὶ διαφόρους ἐφαρμογὰς· ὅθεν διὰ
μὲν τοῦ *φιρακάνα* γράφεται ἡ ἱστορία, ἡ ποίησις
καὶ αἱ μυθιστορίαι· δι' ἄλλων δὲ ἡ φιλοσοφία, αἱ
ἐπιστήμαι, ἡ θεολογία· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τούτων
δὲν εἶναι ῥητῶς ὁρισμένα, πολλάκις ὁ συγγραφεὺς
ἀναμιγνύει τὰ σχήματα, διὸ καὶ δυσκολωτάτη καθί-
σταται ἡ μελέτη τῆς ἰαπωνικῆς. Γράφοντες δὲ σχη-
ματίζουν ὀρίζοντάς τε στήλας ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν
ἄνω ἐκ δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ καὶ καταβαίνοντες πα-
ραλλήλως, καὶ μεταχειρίζονται ὡς οἱ Σῖναι γραφίδα,
κρατοῦντες αὐτὴν εὐθείαν, ὅπως μόνη ἡ ἄκρα ἐγγίξῃ
τὸν χάρτην.

Ἐνεκα τῶν μεγάλων ἀλλοιώσεων τὰς ὁποίας ἔ-
παθεν ἡ ἰαπωνικὴ ἐμορφώθησαν δύο γλῶσσαι· ἡ ἀρ-
χαία, εὐρυθμὸς καὶ κανονικὴ, ὡς λέγεται, ἥτις γρά-
φεται ὑπὸ τῶν ποιητῶν καὶ διατηρεῖται καθαρωτάτῃ
ἐν Μιάκω, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ μικάδου, ὀνομαζομένη
υαματοκοτόβα, ἡ γλῶσσα τῆς ἐπαρχίας Ἰαμάτου,
καὶ ἡ καθομιλουμένη, ἥτις ὑποδικαίρεται εἰς πολλὰς
διαλέκτους, τῶν ὁποίων αἱ πλέον ἀνόμοιαι εἶναι αἱ
τῆς ἀρκτου καὶ μεσημβρίας. Ἡ Κιουσίου καὶ μάλι-
στα ἡ Ναγασάκη, ὡς συναλλασσόμεναι μετὰ ξένων,
παρέλαβον πολλὰ παρὰ τῶν Σινῶν, τῶν Πορτογάλ-
λων καὶ τῶν Ὁλλανδῶν.

« Σήμερον, λέγει ὁ Κ. Α. δὲ Ῥοσνὺ, ἡ ἰαπωνικὴ
γλῶσσα περιέχει ποικιλίαν ἀπλῶν καὶ συνθέτων
γραμμάτων, καὶ πέντε φωνήεντα (α, ε, ι, ο καὶ ου),
ἀτινα συνενούμενα σχηματίζουν εἶδη διφθόγγων·
δὲν ἔχουσιν ὅμως καὶ τὸ κ ὅπως καὶ οἱ Σῖναι. Σύμ-
φωνα δὲ ἔχουσιν ὅσα σχεδὸν καὶ οἱ Λατίνοι, τὸ δὲ
λ καὶ ρ συγχέονται πολλάκις. »

Τὰ οὐσιαστικά δὲν ἔχουσι γένη· καὶ ὅπως διακρι-
θῶσιν αὐτὰ προσθέτουσιν ο καὶ με· παραδείγματος
χάριν, ο-ουσί, ταῦρος, με ουσί, δάμαλις. Ἐκ δὲ
τῶν ἀριθμητικῶν ὀνομάτων μόνον τὰ δέκα πρῶτα
ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἰαπωνικὴν, τὰ δὲ λοιπὰ, τῶν
ὁπαίων γίνεται συνήθως χρῆσις, εἰς τὴν σινικὴν. Αἱ
προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι ἀντικαθίστανται δι' ἐκφρά-
σεων ταπεινῶν μὲν διὰ τὸ πρῶτον πρόσωπον, ἐπαι-
νετικῶν δὲ διὰ τὰ ἄλλα· παραδείγματος χάριν ἀντὶ
τοῦ ἐγώ, ἡμεῖς, λέγουσιν· *ὄν ἀμαθές, σῶμα βά-
ναυσον, γέρων ἀνόητος, ὁ ὢν εἰς τὴν διάκρισίν
σου, ὁ θεράπων σου, κτλ*, ἀντὶ δὲ τοῦ σὺ, ὑμεῖς
λέγουσιν· ὁ εὐγενὴς ἄνθρωπος, ἡ εὐγενὴς θέσις, ὁ

ἐκδοξος γέρων, κτλ. Κατὰ δὲ τὴν στίξιν μεταχει-
ρίζονται μικροὺς λευκοὺς καὶ μέλανας κύκλους, καὶ
εἶδος ἀνεστραμμένης ὑποστιγμῆς· σημειωτέον δὲ
καὶ ὅτι τὰ βιβλία αὐτῶν ἀρχονται ἀπὸ τῆς τελευ-
ταίας σελίδος καὶ προχωροῦσι πρὸς τὴν πρώτην· τὰ
φύλλα, ἀντιστρόφως πρὸς τὴν ἡμετέραν συνήθειαν,
κόπτονται ὀπίσθεν καὶ μένουσιν ἀκέραια ἐμπροσθεν,
οὕτως ὥστε ἀνοιγόμενα τὰ δύο σχηματίζουν ἐν φύλ-
λον. Ἐκτυποῦνται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μόνον μέρους, καὶ
συνδέονται τὰ φύλλα διὰ μεταξωτοῦ νήματος κατὰ
τὸ ὀπίσθεν μέρος, ὥστε αἱ ἀτύπωται σελίδες δὲν φαί-
νονται. Καὶ ἄνω μὲν γράφεται ὁ τίτλος, κάτω δὲ οἱ
ἀριθμοὶ τῶν σελίδων· τὰ δὲ ὀνόματα τοῦ συγγρα-
φέως, τοῦ ἐκδότου καὶ τοῦ τόπου τῆς τυπώσεως
γράφονται διὰ χαρακτήρων σινικῶν. Αἱ χρονολο-
γίαι σημειοῦνται διὰ τῶν ὀνομάτων, τὰ ὅποια δίδου-
σιν οἱ αὐτοκράτορες εἰς τὰ ἔτη τῆς βασιλείας αὐ-
τῶν, καὶ διὰ τῶν κυλικῶν χαρακτήρων τῆς ἐξη-
κονταετίας.

Ἐνεκα τούτου τὰ ἔτη μετροῦνται κατὰ πολλοὺς
καὶ διαφόρους τρόπους. Μεταχειρίζονται τὸ ἔτος τοῦ
πρώτου μικάδου, Σιν-μου, 660 πρὸ τοῦ ἡμετέρου·
μεταχειρίζονται δὲ καὶ τὰ αὐτοκρατορικά· τὰ λεγό-
μενα *νέγκο*. Ὁ τριακοστὸς δεῦτερος μικάδος προσ-
έθετο καὶ ἐπίθετά τινα εἰς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, οἷον· *οὐρανία εἰρήνη, αἰωνία
ἀρετή*. Οἱ διάδοχοι αὐτῶν ἐμμελήθησαν τὸ παρά-
δειγμα τοῦ προκατόχου, καὶ διὰ τῶν φράσεων τού-
των χαρακτηρίζονται αἱ ἐποχαί. Ἡ μετὰ τῆς Γαλ-
λίας συνθήκη ὑπεγράφη τὴν τρίτην ἡμέραν τοῦ ἐνδε-
κάτου μηνὸς τοῦ πέμπτου ἔτους τοῦ *νέγκο* Ἀνσέι,
ἥτοι τοῦ ἔτους τοῦ ἵππου (9 Ὀκτωβρίου 1868). Ὁ
δὲ ἐξηκονταετὴς κύκλος, ἐν χρήσει καὶ παρὰ τῆς
Σίναις καὶ ἐν Σιάμη, ἀρχεται τὸ 2637 πρὸ Χριστοῦ·
ὅθεν ὁ Σιν-μου ἀνήκει εἰς τὸν τριακοστὸν τρίτον
κύκλον. Ἐκτοτε παρήλθον ἐβδομήκοντα πέντε, ὁ
δὲ ἐβδομηκοστός· ἔκτος ἀρχεται τὸ 1864 καὶ θὰ
λήξῃ τὸ 1923 ἔτος. Ἐκαστον ἔτος τοῦ κύκλου τού-
του ἔχει ἰδιαίτερον ὄνομα.

Καθὰ λέγουσιν οἱ Ὁλλανδοὶ, ἡ ἰαπωνικὴ φιλο-
λογία ἔχει συγγράμματα ἱστορικά, γεωγραφικά,
ἠθικά, θρησκευτικά, περιγραφὰς, ποιήσεις, δράματα,
ἐγκυκλοπαιδείας καὶ βιογραφίας· ἔχει δὲ καὶ μυθι-
στορίας μετὰ ζωγραφιῶν, καὶ βιβλία ἐκ μόνον εἰ-
κόνων συγκείμενα. Ἡ τυπογραφία εἶναι γνωστὴ εἰς
Ἰαπωνίαν ἀπὸ τῶν πρώτων ἐτῶν τῆς 17· ἑκατον-
ταετηρίδος. Ἡ ἐκπαίδευσις εἶναι γενικὴ, καὶ τὰ παι-
διά ἀμφοτέρων τῶν φύλων διδάσκονται, ὡς βεβαι-
οῦσιν, εἰς δημόσια σχολεῖα ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ
τὰ στοιχεῖα τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας. Οἱ Ἰαπωνοὶ ἔχουσι
μεγίστην κλίσιν εἰς τὸ μανθάνειν, καὶ ταύτην μαρ-
τυροῦσιν ὅλοι οἱ περιηγηταί· ζητοῦσι πληροφορίας
παρὰ τῶν ξένων, γράφουσιν ἐπὶ τῶν ριπιδίων ὀνό-
ματα ἀγγλικά, καὶ μανθάνουσιν αὐτὰ εὐκόλως· ἐν
Γέδω καὶ Ναγασάκῃ διδάσκεται ἡ ὀλλανδική, καὶ
οἱ διδασκόμενοι εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην πόλιν τὰς
νεωτέρας ἐφευρέσεις τῆς μηχανικῆς καὶ τῶν ἐπιστη-
μῶν, ἐρχόμενοι εἰς τὴν πρωτεύουσαν μεταδίδουσιν

αυτάς. Οί Ιάπωνοι σεμνύνονται διὰ τὴν εὐκολίαν αὐτῶν περὶ τὸ μανθάνειν. Ὁ Κ. Ὀλίφαν λέγει, ὅτι ἐνῶ μετὰ μεγίστης δυσκολίας ἐπέσθησαν οἱ Σίνοι νὰ παραδεχθῶσιν ἐν Τσιεν-τσίν τὴν Ἀγγλικὴν ὡς γλῶσσαν διπλωματικὴν, οἱ Ἰάπωνοι ἐξ ἐναντίας ἐζήτησαν αὐτήν. « Πόσον καιρὸν θέλετε, εἰπέ τις τῶν πληρεξουσίων πρὸς τοὺς Ἀγγλους, νὰ μάθετε τὴν Ἰαπωνικὴν! ἄφετε ἡμᾶς πέντε ἔτη, καὶ θὰ μάθωμεν ν' ἀποκρινώμεθα ἀγγλιστί. »

Μετὰ διακοπὴν δύο αἰώνων καὶ ἐπέκεινα, πρὸ ἐξ μόνον ἐτῶν ἐπανελάθον σχέσεις μετὰ τῶν ξένων ἐθνῶν· γνωστὸν δὲ ὅτι πρώτη ἡ Ἀμερικὴ ἐσυνθηκολόγησε μετὰ τῶν Ἰαπόνων. Τὸ 1854 εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Σιμόδης ὁ πλοίαρχος Πέρρυ, ἐνῶ ἀπὸ τοῦ 1853 μέχρι τοῦ 1856 στόλος ἀμερικανικὸς διέτρεξε τὰς θαλάσσας τῆς Ὀκάτσκι, τῆς Σινικής καὶ τῆς Ἰαπωνίας, ἐπισκεπτόμενος τοὺς ἀνοιγέοντας λιμένας πρὸς τοὺς ξένους. Τὸ 1858 ὁ Ρῶσος Πουτιατίν καὶ ὁ λόρδος Ἑλγιν συνελθόντες ἐν Γέδω, ἐσυνθηκολόγησαν ἐν ὀνόματι τῆς Ρωσίας καὶ Ἀγγλίας. Τὸ αὐτὸ ἔτος ἐσυνθηκολόγησε καὶ ἡ Ἀγγλία διὰ τοῦ Κ. Γρά· τοῦτο ἔπραξε καὶ ἡ Πορτογαλλία· σήμερον δὲ διαπραγματεύεται συνθήκην καὶ ἡ Πρωσία στείλασα δύο πλοῖα εἰς Γέδον. Τὰ διὰ τῶν συνθηκῶν τούτων νέα δικαιώματα παρεχωρήθησαν καὶ εἰς τὴν Ὀλλανδίαν (1).

Ποῖα ἄρα γε θὰ εἶναι ἡ ἐπιρροή τῶν νέων τούτων ὄρων εἰς τόπον, ὅστις μεμονωμένος καὶ μακρὰν τοῦ ἄλλου κόσμου ἐδημιουργήθη καὶ ἀνεπτύχθη, τὸν ὁποῖον ἡ ἀπομόνωσις οὔτε ἐξησθένισεν, οὔτε καταφρονήτην παντὸς ὅ,τι ἡγνότε κατέστησε; Καὶ ὅμως, ὁ νοήμων, φιλόπονος, γενναῖος καὶ τίμιος τῆς Ἰαπωνίας λαὸς ἔχει, κατὰ παράδοξον ἀντίθεσιν, πρὸς ταῖς ἀρεταῖς αὐτοῦ καὶ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια παρ' ἡμῖν θὰ ἀνέτρεπον καὶ τὸ στερεώτερον κοινωνικὸν σύστημα στερεῖται, λέγομεν, παντὸς αἰσθήματος αἰδοῦς, ἔχει τὰ ἥθη εἰς ἄκρον ἐκλελυμένα καὶ κυδέρνησιν δεσποτικωτάτην, μὴ ἐπιτρέπουσαν μηδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐνέργειαν. Μεταξὺ λοιπὸν τῶν ἀρετῶν καὶ τῶν ἐλαττωμάτων τούτων ἀνετράφη ἡ Ἰαπωνία, καὶ ἀκμάζει σήμερον, καὶ μόνη μεταξὺ τῶν ἐθνῶν ὅσα συνεκροτήθησαν ἀνευ τῆς ἐπιρ-

ρροῆς τοῦ πολιτισμοῦ τῶν λευκῶν, κατιέρθησε νὰ συνθηκολογήσῃ ἀπὸ τῶν ἰσίων μετὰ τούτων. Ἐπειδὴ δὲ, ὡς εἶδομεν, τὰ προϊόντα αὐτῆς εἶναι καὶ ἄφθονα καὶ πολύτιμα, ἀνάγκη νὰ διατηρηθῶσιν αἱ μετ' αὐτῆς σχέσεις διὰ τιμιότητος, εἰλικρινείας καὶ πνεύματος συμβιβαστικοῦ, ὅπως διαρκέσωσιν ἑσσεὶ χάριν πρὸ πάντων τοῦ εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος.

ΓΙΑΝΤΖΟΣ ΑΥΔΟΥΚ.

(Συνέχ. Ὁρα φυλλίδ. 280.)

— 000 —

— Μαντεύω τὸν σκοπὸν τῆς, εἶπον μειδιῶν πρὸς τὸν συνταγματάρχην ἀπορήσαντα διὰ τὸ ἀπροσδόκητον κίνημα τῆς γραίας. Φαίνεται ὅτι, κατὰ τὰς προλήψεις τῶν Βουλγάρων, πιστεύει καὶ αὐτὴ ὅτι θὰ ἐπέλθῃ δυστύχημα εἰς τὴν οἰκίαν ἐὰν ἀναχωρήσωμεν, χωρὶς καὶ ὁ οἰκοδεσπότης νὰ ἐκπληρώσῃ πρὸς ὑμᾶς τῆς φιλοξενίας τὰ καθήκοντα, καὶ ἡμεῖς ν' ἀνταποκριθῶμεν δεόντως εἰς αὐτά· ἀγνοῶ ἂν εἰς τὸν ξένον δίδεται ἀλλαχοῦ ὠραιότερον ὄνομα τοῦ διδομένου ἐν Βουλγαρίᾳ, πριγκίπῃ ἤτοι φίλῳ. Διὰ τοῦτο οὐδεὶς ξένος ἀποφεύγει ποτὲ, ἔστω καὶ διὰ λόγον εὐγενείας, τὸ νὰ φέρῃ εὐτυχίαν εἰς τὸν φιλοξενούμενον κόπτον τὸν ἄρτον τοῦ μετ' αὐτοῦ.

— Διάβουε! τί θὰ εἶπῃ ὁ Δ... , ἀνεφώνησεν ὁ συνταγματάρχης ἰδὼν τὸ ὥρολόγιόν του, ὅταν μάθῃ ὅτι ἀφήσαμεν νὰ περάσῃ ἡ ὥρα τοῦ γεύματός του διὰ νὰ δοκιμάσωμεν τὰ βουλγαρικὰ φαγητά;

Καὶ ταῦτα λέγων διευθύνθη πρῶτος πρὸς τὴν σόμπαν, ἥ τὴν μεγάλην αἴθουσαν· καὶ εἰσελθόντες εἶδομεν ὅτι ἦτο χωρητικὴ πεντήκοντα ἀνθρώπων καὶ ἐπέκεινα, καὶ ὅτι πρὸ ὀλίγου εἶχεν ἀσπρισθῇ με ἀσβεστον· τὸ ἔδαφος ἦτο ἐκ χώματος, καὶ ἐκαλύπτετο ποῦ καὶ ποῦ ἀπὸ ψιάθους. Ὅλα δὲ τὰ ἐπιπλᾶ ἔσαν δύο ξύλινοι τράπεζαι καὶ τινα σκαμνία ὡσαύτως ξύλινα. Εἰς τοὺς τοίχους ἐκρέμαντο ἀτάκτως ἐργαλεῖα κυνηγετικά, στέφανοι ἐκ ξυλοκεράτων ἀπεξηραμμένων, δύο ἢ τρία ἐγχειρῶτα ὄργανα παραδόξου σχήματος, καὶ διάφορα χαλκότευκτα καὶ σιδηρὰ σκεύη· καὶ εἰς τὸ βάθος τῆς αἰθούσης ἔκειτο μεγίστη ἐστία, πλησίον τῆς ὁποίας ἠνοίγετο μικρὰ θυρίς φέρουσα εἰς τοὺς ὀπισθεν θαλάμους. Ἡ πρώτη τράπεζα, ἡ τῶν ξένων, ἦτο ἐσκεπασμένη με βαμβακερὸν χνοῶδες τραπεζομάνδυλον, πέριξ ἔχον κεντήματα διαφανῆ, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια κατασκευάζουσιν αἱ βουλγαρίδες μετὰ πολλῆς ταχύτητος καὶ ἐπιτηδειότητος. Τρία δὲ μεγάλα σιδηρὰ πινάκια, ἐξ ὧν τὸ μὲν περιεῖχε πιλάφιον με κρέας καὶ χόντρον (πλιγοῦρι), τὸ δὲ ἄλλουρον ἀραβοσίτου με γάλα βραστὸν, καὶ τὸ τρίτον πλακοῦντα ἀπὸ μαῦρον σῖτον κολυμβῶντα εἰς τὸ βούτυρον, ἐδίδασκον εἰς τε τὴν ὄρσιν καὶ τὴν ὑσφησιν ἡμῶν τὴν βουλγαρικὴν μαγειρικὴν, ἥτις, καὶ με ὅλα τὰ σκώμματα τοῦ συνταγματάρχου, δέν θ' ἀπῆρσεκα πολὺ οὔτε εἰς αὐτὸν τὸν ταγματάρχην Δ. Δύο ἀγγεῖα περιέχοντα οἶνον ὑπόγλυκον, καὶ τρίτον ἄλλο

(1) Ὅλαί αἱ συνθήκαι περιέχουσι τοὺς αὐτοὺς ὅρους, ἥτοι ἀποστυλὴν πρέσβειαν εἰς Γέδον καὶ προξένων εἰς τοὺς ἀνοιγέοντας λιμένας, καὶ ἄδειαν νὰ περιέρχωνται εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχίας τοῦ κράτους. Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ἰαπωνίας ὑποχρεοῦται νὰ στείλῃ πρέσβιν εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ ἡγεμόνος μετ' οὐ συνθηκολογεῖ. Οἱ Γάλλοι, οἱ Ἀγγλοὶ, οἱ Ρῶσοι κλ. ἔχουσι μὲν τὴν ἄδειαν νὰ κατοικήσωσιν εἰς τοὺς ἀνοιγέοντας λιμένας, οὐχὶ δὲ καὶ νὰ μακρυνθῶσι πέραν ὁρισμένου τινὸς διαστήματος. Πρὸς τοῦτοις ἔχουσι καὶ δικαίωμα νὰ μετέρχωνται ἐλευθέρως τὰ τῆς θρησκείας αὐτῶν, καὶ νὰ ἀναγείρωσι ναοὺς καὶ νεκροταφεῖα, καὶ νὰ δικάζωνται ὑπὸ τῶν ἰδίων προξένων. Τὰ ξένα νομίσματα εἶναι βασιτά, καὶ τὰ ἐντόπια ἐξάγονται πλὴν τῶν χαλκίνων. Τὰ ἐξαγόμενα πληρώνουσι δ' τοῖς 0,0 πλὴν τῶν χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν νομισμάτων καὶ τοῦ ἀκατεργάστου χαλκοῦ. Ἀπαγορεύεται ἡ εἰσαγωγή τοῦ ὀπίου. Ἐκαστον πλοῖον πληρῶνει εἰσερχόμενον 81 φράγκα.